

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5190/2020
16.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Драган Симић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ..., кога заступа Слободан Злоколица, адвокат из ..., ради враћања зајма и утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4420/19 од 27.11.2019. године, у седници одржаној 16.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4420/19 од 27.11.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог-противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4420/19 од 27.11.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сенти П 293/2018 од 06.09.2019. године, обавезан је тужени да тужиоцу исплати 9.666 евра са каматом ЕЦБ од 02.01.2011. до 25.12.2012. године и са законском затезном каматом почев од 26.12.2012. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, као и да му накнади трошкове поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Одбијен је противтужбени захтев којим је тражено утврђење да је ништав уговор о зајму од 03.03.2010. године закључен између парничних странака и да не производи правно дејство што је тужилац-противтужени дужан признати.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4420/19 од 27.11.2019. године, одбијена је жалба и потврђена првостепена пресуда. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени-противтужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер природа правног посла из конкретне парнице представља чињенично питање сваког конкретног спора.

Ревизија није дозвољена ни као редовна.

По члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 06.12.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 9.666 евра. Означена вредност предмета спора по противтужби је 10.000,00 динара.

С обзиром на то да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић